

NTFR 2020/3590

Omzetbelasting

Verlaagd tarief van toepassing op entree- en garderobegelden danceclub*Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 10 november 2020, 19/01372**ECLI:NL:GHARL:2020:9475**Belastingjaar/tijdvak: 2016**Wetsartikelen: Art. 20, Wet OB 1968; Art. T1.b14, Wet OB 1968***Samenvatting**

Belanghebbende exploiteert een danceclub. Om toegang te krijgen tot de danceclub moeten bezoekers via de voorverkoop of aan de deur een kaartje kopen. Voor het gebruik van de garderobe betalen bezoekers afzonderlijk. Belanghebbende stelt dat zij toegang verleent tot muziekkuitvoeringen waarop het verlaagde tarief van toepassing is. De danceclub is volgens belanghebbende te vergelijken met een danceparty. De rechtbank heeft geoordeeld dat aannemelijk is dat belanghebbende toegang verleent tot muziekkuitvoeringen. Omdat voor de rechtbank niet aannemelijk is geworden dat op alle avonden dat de danceclub is geopend sprake is van een muziekkuitvoering, heeft de rechtbank de aan het verlaagde tarief onderworpen omzet in goede justitie bepaald op 90%. De inspecteur heeft hoger beroep ingesteld. Belanghebbende heeft incidenteel hoger beroep ingesteld. De inspecteur is van mening dat de danceclub kan worden vergeleken met een bar-dancing of discotheek en dat hetgeen daar wordt aangeboden naar normaal spraakgebruik niet als een muziekkuitvoering kan worden beschouwd. Daarvoor heeft de inspecteur verwezen naar HR 28 september 1977, nr. 18.467. Het hof leidt uit de foto's die op de website van belanghebbende staan, de agenda met de optredens en de uitvoerige toelichting van de gemachtigde ter zitting af dat wat in de danceclub wordt aangeboden, vergelijkbaar is met het aanbod op een danceparty. Het hof is van oordeel dat belanghebbende aannemelijk heeft gemaakt dat door dj's, vj's en andere podiumartiesten muziek wordt uitgevoerd (met daarbij bepaalde effecten, zoals licht en video) en dat de bezoekers voor deze uitvoeringen betalen. Daarbij overweegt het hof dat al deze artiesten de bezoekers vermaken met hun optredens, die uit akoestische en visuele effecten bestaan, en van alles doen om het publiek op te zwepen en aan het dansen te krijgen. Er is geen sprake van het enkele klassieke 'plaatjes draaien' onder een discobol en met een laser, zoals in de jaren zeventig en tachtig van de vorige eeuw gebruikelijk was in een discotheek of een bar-dancing. Volgens het hof is sprake van muziekkuitvoeringen zoals omschreven in het besluit van de staatssecretaris van Financiën van 4 september 2014, nr. BLKB2014/123M, NTFR 2014/2672. Belanghebbende mag dan ook op alle entreegelden het verlaagde tarief toepassen. De garderobe is een bijkomende prestatie, zodat de garderobegelden delen in het verlaagde tarief. (Hoger beroep ongegrond, incidenteel hoger beroep ongegrond.)

Het hof volgt de rechtbank (Rechtbank Gelderland 10 september 2019, nr. 18/3720, NTFR 2019/3037) dat op de entree- en garderobegelden van deze danceclub het verlaagde btw-tarief van toepassing is. Maar waar de rechtbank dat nog voor 90% van de inkomsten deed, omdat het niet altijd duidelijk was dat er dj's optraden, heeft de eigenaar van de danceclub het hof er wél van kunnen overtuigen dat er alle weekendavonden dergelijke optredens waren. Hierdoor geldt het verlaagde btw-tarief voor het volledige bedrag aan entreegelden.

Opvallend is dat de inspecteur volhardt in zijn standpunt dat de dj's alleen maar plaatjes draaien en dat het geen echte optredens zouden zijn. Hij had zelf online een kaartje gekocht voor een avond in de danceclub en herkende de dj's niet van de aankondiging. Ik moest terugdenken aan 2005, toen ik zelf twee belastinginspecteurs had uitgenodigd om op Dance Valley te gaan kijken. Dat ging ook om de vraag wat die dj's nu eigenlijk deden, maar dan voor de artiestenregeling in de loonbelasting. Op dat festival bleek dat het moeilijk te vatten is als de muziek je niet boeit, want de dynamiek van dance-party's en -festivals is anders dan die van reguliere optredens. Het gaat minder om wie er op de bühne staat en meer om hoe het publiek het geheel beleeft.

In mijn commentaar bij NTFR 2019/3037 schreef ik al dat de benadering van de inspecteur 'old school' is, iets van de jaren 70, 80 en 90, maar niet meer van daarna. Na een tijdje van onduidelijkheid hebben de minister en de staatssecretaris van Financiën op respectievelijk 27 november 2006 (nr. DGB2006/05912, NTFR 2006/1702) en 9 maart 2017 (nr. DGB2007-1040, NTFR 2007/416) bevestigd dat dj's ook als artiesten moeten worden gezien. Dat is overgenomen in onderdeel B14 van het Besluit over het verlaagde btw-tarief, waarvan de nieuwste versie dateert van 28 augustus 2017 (nr. 2017-168377, NTFR 2017/2472).

Mijn eigen observatie is dat dj's nadien alleen nog maar meer artiest zijn geworden, bekendere namen. Het moet je smaak zijn, dit soort dancegelegenheden, maar het valt niet te ontkennen dat veel mensen er plezier aan beleven en dat het om muziekuitvoeringen gaat.

Overigens speelt deze discussie niet alleen in Nederland maar ook in andere landen. Zo werd in Duitsland beslist dat de Technoclub Berghain in Berlijn onder het verlaagde btw-tarief valt (Finanzgericht Berlin-Brandenburg, 6 september 2016, nr. 5 K 5089/14).

Brondocumenten

- [Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 10 november 2020, nr. 19/01372](#)

[Bekijk het artikel online voor extra informatie](#)